

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Основоположним в дослідженні і управлінні потенціалом є системний підхід. Суть потенціалу підприємства визначається інтеграцією всіх значущих можливостей для досягнення цілей на основі системної взаємодії складових внутрішнього середовища підприємства між собою і відповідними елементами зовнішнього середовища.

Властивості потенціалу підприємства як єдиного цілого, єдиної системи, що є результатом ефекту взаємодії всіх елементів підприємства, повинні досліджуватися, перш за все, виходячи з основного принципу системного підходу – принципу цілісності. Системний підхід для максимального використання якості цілісності вимагає безперервної інтеграції уявлень про підприємство і його потенціал з різних точок зору, на кожному етапі дослідження.

Необхідність використання функціонального підходу в концептуальній моделі управління потенціалом викликана об'єктивністю функціонального співвідношення між чинниками внутрішнього і зовнішнього середовища і відповідними їм організаційними можливостями підприємства. Тому в цілях єдності і організованого виконання функцій цілого при формуванні бажаної моделі управління потенціалом підприємства необхідне виконання умов їх координації і інтеграції з елементами посилення і кращого виконання.

Вибір конкретної моделі стратегії підприємства і формування стратегічного потенціалу визначаються ситуацією і її аналізом. На реалізацію унікальних можливостей конкретної ситуації орієнтує ситуаційний підхід, оскільки в загальному випадку він націлений на підтримку системи, пошук такого рішення в ситуації, яка зберігала б, укріплювала і удосконалювала систему одночасно з вирішенням ситуативних завдань.

Використання ситуативного підходу при стратегічному управлінні потенціалом припускає облік конкретної ситуації і перспектив її розвитку в системі впливу чинників зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства, вибір моделі стратегії, методів і засобів її реалізації, пошук і напрям зусиль на найбільш значущі елементи стратегічного потенціалу.

Безперервність процесів функціонування і розвитку підприємства обумовлює необхідність розгляду його потенціалу в певній тимчасовій перспективі і використання динамічного підходу до об'єкту стратегічного управління підприємством, до його аналізу і оцінки. І якщо статичний аспект ресурсного підходу до дослідження і управління стратегічного потенціалу зумовив структурування його елементів як значущих ресурсів і компетенцій для досягнення цілей, то динамічний - як пошук, формування і розвиток нових властивостей і комбінацій елементів (здібностей бачення майбутнього, стратегічної гнучкості, інновації) Використання методологічних підходів при формуванні концепції стратегічного управління потенціалом підприємства відображено у табл.

**Таблиця – Використання методологічних підходів
при формуванні концепції стратегічного управління
потенціалом підприємства**

Методологічний підхід	Сфера використання
1. Системний підхід	- визначення потенціалу підприємства; - інтеграція теоретичних поглядів на підприємство і його потенціал; - формування концептуальної моделі стратегічного потенціалу підприємства і управління ним; - формування системних завдань дослідження потенціалу підприємства
2. Функціональний підхід	- формування організаційної структури та визначення функцій системи управління потенціалом підприємства
3. Динамічний підхід	- дослідження процесів функціонування розвитку і ролі потенціалу в цих процесах, аналіз і оцінка потенціалу підприємства
4. Ситуаційний підхід	- стратегічне управління потенціалом підприємства; - вибір моделі стратегії
5. Ресурсний підхід	- виділення значущих елементів стратегічного потенціалу і його властивостей (здібностей бачення майбутнього, стратегічної гнучкості, інновації)